

ሰንበት ዘደብረ ታቦር

2004 ዓ.ም (08/19/2012)

መዝሙር:- ስምዓ ኮነ ዮሐንስ...

ንባባት: ዕብ. 11:23-30፥ 2ጴጥ. 1:15-ፍ፥ ግ.ሐ. 7:44-51፥ ማር 9:2-10።

ምስባክ:

1. ታቦር ወአርሞንኤን በስመ ዝአከ ይትፈስሑ ወይሰብሑ ለስምከ መዝራዕትከ ምስለ ኃይል፥ “ እምባ ታቦርን ሄርሞንን ብስምካ እልል ይብሉ፥ ንስምካ ኸአ የምስግኑ፥ ቅልጽምካ ምስ ሓይልኻ” መዝ. 89: 12-13።
2. “ደብር ርጉዕ ወደብር ጥሉል፥ ለምንት ይትነሥኡ አድባር ርጉዓን ደብር ዘሰምሮ እግዚአብሔር የኃድር ውስቴቱ” “እምባ ርጉእን ጥሉልን፥ ስለምንታይ ኢኹም ብቕንኢ እትትንሥኡ፥ እግዚአብሔር አብኡ ንዘለዓለም ክነብር እዩ” መዝ. 68: 15-16።

መዝሙር: “የውሓንስ ወንጌላዊ ምስክር ኮይኑ ከምዚ በለ ኃይታና ኢየሱስ ክርስቶስ አብዚ መጽሓፍ ዘይተጻሕፈ ብዙኅ ተአምራታትን ዘደንቕ ነገራን ገበረ። እቲ ዝተጻሕፈ ኸአ ንሰኹም አብኡ ክትአምኑ፥ አሚንኩም ከአ ሕይወት ዘለዓለም ክትረኽቡ እዩ፥ ንሱ ካብ ጥንቲ ካብ ሰማይ ዝወረደ ብዘይ ሥጋ ዝወረደ እዩ። ንሱ ብርግጽ አብ ሰማይ ብሥግኡ ዓሪጉ እዩ ከምኡ ዝበለ አምላኽ የለን። አቦ ናይ ወዱ ምስክር ኮነ አብ ርባ ዮርዳኖስን አብ ደብረ ታቦትን ከምዚ እናበለ መስከረ፥ እዚ እዩ እቲ ወዳይ ዘፍቅሮ አብኡ ልቦይ ዝሰመረለይ በለ”።

አብ ቅዱስ መጽሓፍ እግዚአብሔር አብ ኃይታት ብዙሕ ነገራት ክፍጽም ንረኽቦ። አብ እምባታት እግዚአብሔር ምስ ደቂ ሰባት ይራኽብ፥ አብ እምባ ደብረ ሲና ዓሰርተ ትእዛዛት ሂብዎም አብኡ ንርእሱ ገሊጽሎም፥ ኢየሱስ ብዙሕ ጊዜ አብ እምባ ክጽሊ ይኸይድ ከምዝነበረ ነንብብ፥ አብ ደብረ ታቦር ራእዩ ተቐይሩ፥ አብ እምባ ስብከቱ ዝበዝሐ አስሚዑ። ካብ እምባ ንሰማይ ዓሪጉ፥ አብ ደብረዘይቲ ንሓዋርያት ንስብከት ልእኽዎም፥ አብ እምባ ቀራንዮ ተሰቂሉ ስለዚ እምባ አብ ብሉይን ሓዲስን ዓቢ ነገራት ዝተፈጸሙ እዩ።

አብ ሕይወትና አብ እምባ እንተ ረኤና አብኡ ጽሩይ ንፋስ አሎ አብኡ ኮንካ ንኹሉ ከባቢ ብማዕዶ ንኹሉ ትርኢ እዚ ኹሉ ንሕይወትና ይሕድሶ። አብ ዓድና ነዚ መሰረት ገሮም ገዳማትን አብያተ ክርስትያናትን አብ ጎቦ አብ ሓፍ ዝበሎ እዮም ዝህነጹ። “ጎቦ ክትኮኑና መጸግዒ ጎልጎል ክትኮኑና መሳፍሒ አባኹም መጸእና “አሎና እናበለ አብ ሕጻ መርዓ ዝሓቱ ክብሉ ንሰምእ እዚ ናይ ጎቦ ዝፍንግት ይገልጻልና። ብዙሕ ዓዳትና አብ እምባ ይእዩ ተደኩኑ እንርረኽቡ። ስለዚ እምባ ፍሉይ ቦታ እዩ።

ደብረ ታቦር ሓደ ካብቶም ነዋሕቲ ጎቦታት አብ እስራኤል ዝረከብ ጎ.ኢ.ክ. አብኡ ደይቡ ራእዩ ዝተለወጠሉ እዩ። ምስኡ ዝነበሩ ሰለስት ካብ ሓዋርያቱ ጴጥሮስ ዮሐንስ ያዕቆብ ነዚ ብዓይኖም ርእዮም መስኪሮም። ቅዱስ ጴጥሮስ አብ ካልአይቲ ንባብ ከም ዝብሎ ነቲ ዝርአዮ ክምስክር እንከሎ እዚ ንሶም ዝርአይዎ ምትኃት ወይ ካልእ ከምዘይኮነ ክገልጽ እንከሎ ሓቂ ከምዝኾነን ንሱ ባዕሉ ከምዝርአዮን አነጺሩ ይነግር። ጴጥሮስ ካብቲ ዝርአዮ ዝያዳ ዘተኩረሉ አብቲ ዝተሰምዐ ድምጽን ከምኡ ናይ ኢየሱስ ክርስቶስ እትንታይነት ክገልጽ እንከሎ ድምጺ ካብ ሰማይ ከምእተሰምዐ (አብ ማቴ 17:5፣ ማር 9:7፣ ሉቃ 9:35) ይገልጽ። ናይ ኢየሱስ እንታይነት ከም ፍቕር ወዲ አምላኽ ምስቲ አብ ማቴ 17:5 ዘሎ ክስማማዕ ይኽእል። ናይ እዚ አበሃህላ አብቲ አብ መዝ. 2:7፣ ዘፍጥ 22:2፣ ከምኡ አብ ኢሳያስ 42:1 ዘሎ እዩ። እቲ ዝያዳ ነዚ ዝምልከት መዝ. 2 እዩ። እዚ መዝሙር ነገስታት ዘውዲ ክደፍኡ እንከለው አብ ቀዳሞት ዘመናት አብ ኢየሩሳሌም ዝድገም ዝነበረ እዩ። አብዚ አብ መልእኽቲ ጴጥሮስ ከም እንጎብቦ ቀዳሞት ክርስትያን እዚ መዝ. 2 አብ ኢየሱስ ክርስቶስ ከም እተፈጸመ ገሮም ከምዝርአይዎ ዝነበሩ ንርዳእ። ከምኡ ወልእኳ እቲ ነቢያዊ ትሕዝትኡ ንጹር አይኹን እምበር ንዳግማይ ምጽአት ዝምልከት እዩ። አብ መጨረሻታ ጴጥሮስ ንመዓልቲ ጎይታ ተጊሆም ክጽበይዎ ይምዕድ።

ጴጥሮስ አብ መልእኽቱ ዝሕብረና አብ ኢየሱስ ክንቀርብ እንከሎና እንሳተፎ ክብርን እነስተማቕሮ ኃይሊ አምላኽን እዩ። አምላኽ ምንጪ ናይ ኩሉ ሕይወትና ገርና ክነብር እሞ ክንሕደስ ይምዕደና።

አብ ወንጌል ማር ንሎሚ ዝተነበ ከም እንርእዮ ጴጥሮስን ዮሐንስ ያዕቆብን አብ ጎቦ ክወስዶም እንከሎ አበይ ከምዝወስዶምን አብኡ እንታይ ክገብሩ ከምዝኸዱ ዘለዉም ሓንቲ አፍልጦ አይነበሮምን። አብኡ ምስ ደየቡ ግን ኢየሱስ መን ምኻኑ ተገሊጽሎም። ማርቆስ አብዚ መንነት ኢየሱስ ይገልጽ እዚ ኸአ ሓደ ካብቶም ሰለስተ ብዛዕባ መንነት ኢየሱስ ዝገልጹ ዝጸሓፎም ከምዝኾነ ንርኢ (1:9~11፣ 8:27፣ ~30፣ 9:2~10)። እዚ ማርቆስ ዘዘንትዎ አብ ጎቦ እዩ ተፈጸሙ እንተኾነ አብ ሓዲስ ኪዳን እዚ ጎቦ ስሙ አይጥቀስን እንተኾነ ካብ ራብዓይ ዘመን ጀሚሩ ብዙሓት ቀዳሞት ክርስትያን አብ ደብረ ታቦር ከምዝተፈጸመ ክአምኑ ከም ዝጀመሩ አብ ትውፊት ንረኽቡ።

ወንጌል ማርቆስ ቀስ ኢልና ብአስተንትኖ እንተ አንብብና እምብኦር ብዙሕ ንመንፈሳውነትና ጠቓሚ ነገራት ክንረኽብሉ ንኽእል። ናይ ሙሴን ኤልያስን ምስኡ ምርአዮም ምልክት እዩ። ሙሴ እቲ ዝባበየ ሕጊ ንደቂ እስራኤል ዝሃበ እዩ፣ ኤልያስ ከአ ካብ ኩሎም ነብያት ዝባበየ እዩ። ኢየሱስ ናይ ሕግን ነብያትን ምልክት ወይ መፈጸምታ እዩ። እዞም ክልተ ንሕግን ነብያትን ዝውክሉ ድምጺ እግዚአብሔር አብ ተሰሚዑ “እዚ እቲ ዘፍቅሮ ወደይ እዩ ንአኣኡ ስምዕም” ዝብል።አብዚ ካልእ እንርእዮ ብሉይ ኪዳን ብሓዲስ ኪዳን ከም ዝተተክኤ እዩ።

ኢየሱስ ንሕግን ነብያትን ከፍርስ አይኮነን መጺኡ እንታይ ድኣ ክፍጽምም ምልክት ክህበም። ክርስትና ሓደ አብ ስነ ሓሳብ ጥራሕ ዘተኮረ ብዛዕባ ረቀቕቲ ዘይርአይ ነገራት ጥራሕ አይኮነን ዝዛረብ። ብዛዕባ አካላት “Person” እውን እዩ። ኢየሱስ ክርስቶስ እቲ ፍጹም አምላኽ ፍጹም ሰብ ዝኾነ ንሱ “መገድን ሓቅን ሕይወትን እዩ”። ንሕና ንኣኡ ክንሰምዕ ንኣኡ ክንክተል እዩ ዘሎና። አብ መልእኽቲ ዕብራውያን ከምዝብለና: “አብ ቀዳሞት መዓልታት እግዚአብሔር ብነብያት ገሩ ተዛሪቡና . . . አብዘን ድሕረዎት መዓልታት ግን ብወዱ ገሩ ተዛሪቡና” ይብለና።

ሓዋርያት ንመምህርም “ረቢ” ይብልዎ ነሮም ትርጉሙ ኸአ መምህር ማለት እዩ። ኣብዚ እምባ ነቲ ዝግበዩ ምስጢር መንነቱ ከርድኦም ከርእዮም ኢሉ ወሲድዎም። ኣብኡ መን ምጳኑ ክርእዩ ክኢሎም። ንሱ እቲ ሓቀኛ መምህር ከምዝኾነ ነብያትን ሙሴን ብዛዕብኡ ክምዘመሃሩ እም ንሶም እውን ነዚ ኣብ ኩሉ ኩብጽሑ ክፈልጡ ኢሉ ኣብዚ እምባ ወሲድዎም። ኣብ እምባ ከለዉ ደበና ኣጽሊልዎም እዚ ንኢየሱስን ሓዋርያትን ዘጽለለ ደምና ኣምሳል ህላዌ እግዚአብሔር እዩ። (ዘፍጥ 13:21~22፣ 14:19፣ 19:9፣ መዝ. 99:7)።

ምስ ኢየሱስ ምንባር ጽቡቕ እዩ፡

ሓዋርያት ኣብ ደብረ ታቦር ፍሉይ ነገር ኣብ ሕይወቶም እዩ ፈጠርሎም። ንመምህርም ቅድሚ እዚ ግልጽት ከምዚ ኮይኑ ርእዮም ኣይፈልጡን። ጴጥሮስ ብሓጎስ መሊኡ ከምዚ እናበለ ተዛሪቡ “ጎይታና ንኣና ኣብዚ ምንባር ጽቡቕ እዩ፣ ስለዚ ስለስተ ዳስ ክንሰርሕ እም ሓደ ንኣኻ ሓደ ንሙሴ ሓደ ንኤልያስ” በሎ። እዚ መወዳእታ ኣይኮነን እዚ ኩሉ ዝርኣይዎ መቀራረቢ ንዝግበዩ ነገር እዩ ነሩ። ንሶም ካብ ጎቦ ወሪዶም ኣብ ጌተ ሰማኒ ኣብ ጎቦ ቀራንዮ ክርከቡ ኣልኦም። ኣብ ደብረ ታቦር ክወርዱ ኣይደለዩን፣ ኣብ ገተሰምኒን ከኣ ምስኡ ክኾኑ ኣይደለዩን፣ ኢየሱስ ምስተኣስረ ኩሎም ሃዲሞም።

ንሕና ከምሓዋርያት ኣብ ዝተሓጎድስናሉ እዋን ኣብቲ ዝለዓለ ነገራት ዘጋጠምናን እንተሎ ካብኡ ክንፍለ ኣይንደልን ኣና። ጥዲሞና እንተሎ ኩሉ ጊዜ ከምኡ ክኾነልና ኣና እንደሊ። እንተ ኾነ ኣብ ጊዜ ፈተና ክንሃድም ክንክወል ኣና እንደሊ። ኣምላኽ ጽቡቅ ነገር ጥራሕ ዘይኮነ ብርቱዕ ኣሻኽ ነገራት ከምዝገጥመና ከምዝሓበረና ንዝንግዕ፡ “ክስዕበኒ ዝደሊ መዓልታዊ መስቀሉ ጸሩ ይስዓበኒ” ይብለና።

ሓዋርያት ኣብ ደብረ ታቦት ዝመጽኦም ፈተናታት መሰናደዊ ኮይንዎም። ኣብ ደብረ ታቦር ዝገግዝዎ መገዲ ከምዝፈልጡ ገርዎም። ዕጫ መጻኢ ሕይወቶም ከምዝርእዩ ገርዎም። ሎሚ ንሕና መስዋዕቲ ቅዳሴ እናዕረግና ከሎና ንዝመጽእ ፈተናታት ክንሰናዶ እም ጸኒዕና ክንጸንሕ ንሕተት ኣሎና። ቅዳሴ ምቕያር ኣይኮነን ጨረሽካ ባህርኻ መንነትካ ምቕያር እዩ። ማንም ህብስትን ወይንን ኣብ ዝተንሰኡ ኣብ ግርማ ዘሎ ኢየሱስ ኣብ ደሙን ሥጋኡን ይቕየር። ቅዱስ ቍርባን ክንቅበል ከሎና ከም ጴጥሮስ ብሓጎስ መሊእና “ጎይታና ኣብዚ ምላኽ ምንባር ጽቡቕ እዩ” ንብል። ኣብ መጨረሻታ ድያቆን እተዉ ብሰላም ክብለና እንከሎ መስቀልና ጸርና ኣብ ዕለታዊ ሕይወትና ንዝገነፈና ዝኾነ ፈተናን መስቀልን ክንጸውር እንብገሰሎ እዩ። ኣብ እምባ ደይብና “ካብ ፍቕሪ ኣምላኽ በቲ ክርስቶስ ኢየሱስ ዝተገልጸልና ክፈልየና ዝኽእል መን እዩ” እናበልና ኣብ ፍጹም ውህደት ምስ ኢየሱስ ክንርከብ ኣሎና።

ሰብ ምስ ኣምላኽ ክራኽብ እንከሎ ጥራሕ እዩ ክልወጥ ክሕደስ ዝከእል። ነንፍስወከፍና ኣብ ጣዕሚ ፍቕሩ ክንርከብ ኢሉ በበቲ ዘሎና ሕይወት ሒዙና ኣብ እምባ ሕይወትና ይድይብ እዩ። ሎሚ ምስኡ ኮና ምላኽ ምንባር ይሕሸኒ ክንብል እም ምስጢር ተፈጥሮናን ዝጽበየና ዘሎ ሓጎስ ጎይታ ርኣና ክንክእል ንጽዓር። ንኣምላኽ ክንርእዮ ክንሰምዖ ኣብ መገዱ ክንጉዓዝ ሎሚ ሓዝና ንበሎ።

ማርያም እታ ንድምጺ ኣምላኽ ሰሚዓ ዝኸአለት ፍልይቲ ፍጥረት እያ። ኣብዚ ዓለም እንከላ ነገር ኣምላኽ ተገሊጽዎ ከምዝበልካዮ ይኹን እናበለት ንመገዲ ኣምላኽ ክትጉዓዝ ንድላዩ ክትቅበል ድሕር ዘይበለት እምንቲ ፍጥረት እያ። ሎሚ ሰኣሊ ለነ እናበልና ክንምህለል ከሎና ፍሉይ ጸጋ ክተውህበና ንለምና። መገዲ ወድኺ ድላይ ወድኺ ጠፊኡና ኣሎ እም ሓብርና ንበላ።

ርሑስ ብዓለ ፍልሰታ ንኹልና።

ኣባ ንጉሠ ፍሥሓ።